

Глава 2: Нефритеният камък

Попаднало в омагьосания кръг от заблуди, един ден, Егото вижда, че всичко е суета и взема твърдото решение да се надсмее над нея. Да покаже на другите, че то може да се справи и да надмогне изкушенията и предизвикателствата по-добре от тях. (стр.86) Така тръгва на път в търсене на „Нефритения камък“ – разковничето на мъдростта, която ще му донесе бляскавата победа над суетата. Егото взема със себе си „бдителността“, която да следи да не би някой да постигне целта му преди него. Постепенно това безпокойство и тревожност го обземат все повече и повече. Започва да прекарва безсънни нощи в търсене на уникалното решение, за да може на следващия ден да „блесне“ с усърдието си или с нечия чужда мисъл, открита докато сърфира в интернет, похапвайки скришно нещо сладичко. Високият му интелект не му позволява да осъзнае, че е попаднало в „клопката на изкушението“. Докато храни гладният си мозък с глюкоза, активираща серотонина – „хормона на ситостта и щастието“, „Изворите на живота“ бушуват от високата киселинност, повишения кортизол, застоя на жлъчка и недостига на калций и фосфор – така важни за жизнената енергия и костната система. (стр.21,27,33,40,90,149,171,173) Коровосърдечността, с която твърдо сме взели решението „да блеснем с познания и мъдрост пред другите“, обезсилва интуицията ни и постепенно започва да сковава ставите и сухожилията, и да изчерпва жизнените вещества в кръвта. Това ни кара да ставаме все по-неподвижни и несигурни, и ни тласка към необуздания стремеж за притежание. Сякаш притежанията ще ни дадат опората за да възвърнем сигурността си в Живота и да докажем себе си пред другите. (стр.42,182,189) Непоклатимостта и горделивостта на стремежа ни, съчетани с безкойството и тревожността да не изгубим придобивките си, възмуцават нашия „Повелител на въздуха“ (стр.135,137) и нашият „Пазител на Долното и Горното царство“. (стр.139,143) Тяхното възмущение започва рязко да променя цветовете на водите в „Изворите на нашия живот“: от „жълт до зелен“, от „черен до бял“. (стр.48,57-58,93,99,102,112,148,191)

Един ден, страхът и разочарованието ни откриват, че кръвта ни е станала анемична, а дълготърсеният „нефритен камък“ се намира не къде да е, а в нашето тяло. (стр.20,63,77,92,111,114) Така някои от нас установяват, че скъперничеството, прикрито зад привидната щедрост, ги е изправило пред хроничните аутоимунни прояви на псориазиса, артритите, подагратата. (стр.49,52,79,85,128,190) Оказва се, че вместо да успеем да се измъкнем и да преодолеем метаболитния синдром и емоционалната цикличност с рационални решения, сме успели по най-рационалния начин да ги назначим за главни управители на нашето ежедневие. Защото здравето се гради докато сме здрави, а болестта получава уникалния шанс да ни излекува, докато сме болни. Затова, работата с полускъпоценни минерали като нефрит и жадеит, би могла да ни помогне да преодолеем една такава ситуация. (стр.41,93,100,107,113,119,120,134,138,157,171)